

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สระแก้ว ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๖/๒๕๕๑

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ประธานกรรมการการเลือกตั้งในฐานะนายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งยุบพรรคมวลชนไปพร้อมกับพรรคความหวังใหม่

ประธานกรรมการการเลือกตั้งในฐานะนายทะเบียนพรรคการเมืองมีคำร้องลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ ว่า เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ หัวหน้าพรรคมวลชนและหัวหน้าพรรคความหวังใหม่ได้ร่วมกัน แจ้งการรวมพรรคมวลชนเข้าเป็นพรรคการเมืองเดียวกันกับพรรคความหวังใหม่ซึ่งเป็นพรรคการเมือง ที่เป็นหลัก ในการรวมพรรคการเมืองดังกล่าวนี้ ทั้งสองพรรคได้ดำเนินการถูกต้องตามมาตรา ๔๘ จ แห่งพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น และต่อมา ได้ถูกยกเลิกไปโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่เริ่มมีผล ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ เป็นต้นไป กล่าวคือ การรวมพรรคการเมืองจะต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ของแต่ละพรรคการเมืองที่จะรวมกัน โดยที่ประชุมใหญ่วิสามัญของพรรค มวลชนได้มีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และที่ประชุมใหญ่วิสามัญของ พรรคความหวังใหม่มีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ ประธานคณะกรรมการ การเลือกตั้งในฐานะนายทะเบียนพรรคการเมืองจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรคมวลชน เนื่องจากไปพร้อมกับพรรคความหวังใหม่ตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง และมาตรา ๖๕ วรรคสอง ของพระราช บัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

พิเคราะห์แล้ว พระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๒๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๖ บัญญัติว่า “พรรคการเมืองย่อมเลิกด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้ ฯลฯ (๖) มีคำสั่งศาลยุบเลิก พรรคการเมืองตามมาตรา ๔๘” และวรรคสามว่า “เมื่อนายทะเบียนได้รับแจ้งตามวรรคสองหรือกรณีปรากฏ ต่อนายทะเบียน ให้นายทะเบียนดำเนินการสอบสวนและยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลฎีกามีคำสั่งยุบเลิกพรรค การเมืองดังกล่าว”

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๕ บัญญัติว่า “พรรคการเมืองย่อมเลิกหรือยุบด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้ ฯลฯ (๓) มีการยุบพรรคการเมืองไปพร้อมกับ

พรรคการเมืองอื่นตามหมวด ๕” และวรรคสองว่า “เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าพรรคการเมืองใดมีเหตุตามที่ระบุไว้ใน (๑) (๒) (๓) หรือ (๕) ให้นายทะเบียนยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ความปรากฏต่อนายทะเบียน เมื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า มีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นกับพรรคการเมืองตามคำร้องของนายทะเบียนให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยุบพรรคการเมืองนั้น”

เห็นว่า พรรคมวลชนและพรรคความหวังใหม่ได้มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ให้ยุบพรรคมวลชนเพื่อเข้าไปรวมกับพรรคความหวังใหม่ในการประชุมใหญ่วิสามัญเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ ตามลำดับ และหัวหน้าพรรคทั้งสองได้ทำหนังสือแจ้งมติดังกล่าวให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ แต่ก่อนที่นายทะเบียนจะได้ดำเนินการสอบสวนและยื่นคำร้องให้ศาลฎีกามีคำสั่งยุบพรรคมวลชน มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ โดยมาตรา ๖๕ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้นายทะเบียนพรรคการเมืองยื่นคำร้องนี้ต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ เกิดขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเฉพาะตามมาตรา ๓๒๘ (๒) ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจพิจารณาเรื่องนี้ เมื่อได้พิจารณาคำร้องและพยานหลักฐานต่างๆ ประกอบคำร้องแล้ว เห็นว่ามีเหตุที่จะสั่งยุบพรรคมวลชนเนื่องจากไปรวมกับพรรคความหวังใหม่ตามมาตรา ๖๕ (๓) และมาตรา ๖๕ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้แล้ว

อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมา จึงมีคำสั่งให้ยุบพรรคมวลชน

นายมงคล สระแก้ว
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ